

El poder econòmic català ja veu bé la independència

written by Llorenç Prats | 2 de juliol de 2021

Després de més de tres anys de desgast, un autèntic malson, l'Estat espanyol es rendeix. Entre ells només queden els irreductibles de sempre, els autèntics nacionalistes. El 2017 es van mobilitzar i van cridar amb totes les seves forces que la seva victòria assimilaria per sempre als catalans. El resultat és que han perdut i aquí tot va a més i millor, ara que sembla que els presos polítics catalans només faran llibres de memòries. Així i tot cal tenir en consideració alguns punts prou importants:

1. El marge per fer concessions des d'Espanya sense fer efectiva la independència aviat s'acabarà. De moment, totes es poden assolir però s'acabaran. Es van apropar els presos, es recupera la plena autonomia, s'indulden els condemnats pel Tribunal Suprem, s'obtenen aprovacions europees dia sí dia també i així sense parar però sense fer efectiva la independència.

2. Cada dia que passa el ressentiment espanyol pot anar creixent. Algunes expressions espanyoles són obertament hostils, cosa que entre els catalans no passa. De l'hostilitat en sorgeix la violència més descarnada. Hom va dir que l'octubre del 2017 iniciant la independència, l'operació de bisturí era neta i fàcil. Cada dia que passa es pot anar complicant més. Per tant urgeix no ajornar-la gaire.

3. L'estat de dret espanyol, en contra del que diuen uns i altres, i aquí i allà, és una garantia real per l'exercici unilateral de la independència. L'estat de dret és un mecanisme fiable per frenar qualsevol excés i per acceptar les realitats de fet, sempre que siguin sòlides i convincents. Això és la democràcia, un element compartit i garantit dins de

la Unió Europea.

4. Les elits catalanes que es mouen en el terreny de la discreció ja veuen que la independència catalana mai serà una ruptura amb Espanya i que tindran les mateixes o més oportunitats per continuar engruixint les seves activitats empresarials. Abans no ho veien i creien que era com una revolució. Ara ja veuen que és seny pels quatre costats. Una aposta per dirigir encara millor les seves inversions. Una bona notícia, pel costat pràctic.

5. A Europa hom entén els estats com engendres útils per a l'organització política. Es poden fer i desfer sempre que no toquin temes claus com les dinàmiques de mercat i els interessos culturals. Les identitats, si floreixen, són font de recursos i de creativitat. Catalunya pot dissenyar un sistema polític innovador, ple d'energia i amb voluntat integradora. Això seria un model d'èxit que aquests tres darrers anys han consolidat prou bé. No ha passat res. Ho podem tot i no sobra ningú. Èxit segur.

Un nou estat català amb una expansió natural arreu dels Països Catalans és un escenari d'acollida per a molta gent que busca un futur i una prosperitat. I si això es fa sense anar contra Espanya encara millor. Ara encara és possible. No s'ha trencat cap plat. Molts ànims i bones vacances a qui les pugui fer!